

Men vi har noteret os, at de ønsker findes. Vi har også noteret os, vil jeg gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at man mange steder *er* i gang med skolerenoveringer, og at det sikkert også mange steder virkelig er tiltrængt.

Fru Gitte Lillelund Bech spørger igen til de grønne afgifter. Jeg vil gerne holde fast i, at de svageste grupper jo har fået kompensation for de grønne afgifter; det gælder bl.a. børnefamilier og studerende. Det er faktisk indgået i de skattereformer, vi har lavet på det område.

Vi har også ændret hele skattesystemet, så de lavest lønede blive kompenseret og de højere lønede kommer til at betale noget mere. Så man er nødt til at se det i en sammenhæng.

Men så spørger fru Gitte Lillelund Bech, hvad Socialdemokratiet vil gøre ved det. Ja, vi har jo bl.a. i sidste finanslovaftale, godt nok ikke med fru Gitte Lillelund Bechs parti, men med andre partier, aftalt, at man skal lave et forsøg med et bundfradrag for at se, om det er det, der er vejen frem på skatteområdet, når det drejer sig om de grønne afgifter. Det forsøg vil vi gerne afvente resultatet af, inden vi yderligere konkluderer.

Og så er det altså endnu en gang lidt paradoksalt, at man skal diskutere sådan nogle ting med et parti, der har et skattestop, der betyder, at som skattesystemet er nu, vil det være fastfrosset de næste 10 år. Det er da lidt interessant, at det så skal gå hen og blive et problem i diskussionen.

Hr. Thorkild B. Fransgaard taler om det private erhvervsliv og de mennesker, der arbejder. Jamen det er da klart, at det er en væsentlig del af det at få vores velfærdssamfund til at hænge sammen, at det bliver finansieret ved, at der er mange mennesker, der arbejder.

Jeg er lidt ked af den der diskussion om, hvorvidt det kan betale sig at arbejde, for man kan jo meget nemt vende den om og sige, at man jo så omvendt bare kan sætte dagpengene ned. Er det den løsning, hr. Thorkild B. Fransgaard vil foretrække? Så ville man da være sikker på, at man kommer det stykke, man gerne vil.

Vi synes, det er væsentligt, at andelen af folk, der kun får lidt flere penge ud af at gå på arbejde, er faldet. Vi vælger at hæfte os ved, at det går i den rigtige retning. Men det er altså heller ikke sådan, at det i Danmark er et tagselvord, hvor man bare kan beslutte, hvorvidt man vil arbejde eller ej. Vi har både rettigheder og pligter i systemet, og vi har valgt at give folk en god kompensation, når de bliver ledige, frem for at de skal ri-

sikere at gå fra hus og hjem. Det synes vi er væsentligt.

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Så kender regeringspartierne regeringens svar på forespørgslen, som man nu har gået og ventet på i to måneder.

I Venstre glæder vi os over, at regeringens beregninger også viser, at der er plads til et effektivt skatte- og afgiftsstop.

Finansministeren tog udgangspunkt i 1993 og nævnte arbejdsløsheden, som dengang var den største opgave, og fru Pernille Blach Hansen vil yderligere have arbejdsløsheden reduceret med 100.000.

Det får mig til at tænke på nogle udtalelser, der kom fra tidligere finansminister Mogens Lykketoft og fra økonomiministeren i aviserne i forsommeren 1993, og jeg skal kun citere et enkelt udsagn, nemlig det, som økonomiministeren er citeret for i Berlingske Tidende den 30. maj 1993: »Der indføres ikke bruttoskat, men arbejdsmarkedsbidrag. Bidragene følger ledigheden. Når ledigheden begynder at falde, falder bidragene også.«

Jeg vil godt spørge fru Pernille Blach Hansen: Hvordan var det, det gik med løfterne? Og har udtalelserne og løfterne i dag samme tvivlsomme værd som dengang? Ingen kan vel fortænke befolkningen i at få den tanke.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Med al respekt for de to ministre og den socialdemokratiske ordfører er det jo lidt svært at hidse sig op over meget af det, der bliver sagt.

Man kan jo i al fald prøve med ikkeprøven: Sundhedsvæsenet skal være bedre. Jamen hvem går ind for, at det ikke skal være bedre? Skolen skal være bedre. Jamen hvem går ind for, at den ikke skal være bedre?

To tredjedele af det, der kom fra regeringen her, er da i al fald noget, der formodentlig kan samle et meget bredt flertal – for at sige det mildt – her i salen.

Men der var én ting, der provokerede mig, og det var det her med mennesket først. Hvornår er det dog blevet socialdemokratisk politik? Stoler Socialdemokrater overhovedet på mennesker? Altså nu skal vi have kontrol og forbud mod hvad som helst, selv spil på Internettet.

Når man skal gøre noget ved arbejdsmiljøet, indfører man en generel afgift, fordi man tror,